

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – A. Catană
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele completului, judecător
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Olga Liuft împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „CALLCREST” și Societatea cu Răspundere Limitată „GAMETECH PLUS” privind contestarea refuzului de a stabili și achita indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de către Olga Liuft, s-a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a casat hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 25 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 14 august 2015, Olga Liuft s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS), intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „CALLCREST” (în continuare SRL „CALLCREST”) și Societatea cu Răspundere Limitată „GAMETECH PLUS” (în continuare SRL „GAMETECH PLUS”) privind contestarea refuzului de a stabili și achita indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii a indicat că, din căsătoria cu Liuft Alexandr la xx xxx xxx s-a născut fiica xxxx xxxx. La 19 iunie 2015, s-a adresat la CTAS Buiucani și

CNAS pentru achitarea indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului în mărime de 30% din baza de calcul stabilită conform art. 7 al Legii nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Indică că, a exercitat atribuții de manager al serviciilor informaționale la SRL „GAMETECH PLUS” în perioada noiembrie 2011- noiembrie 2013, iar din noiembrie 2013 până la 01 iunie 2014 a activat la SRL „CALLCREST”.

Menționează că, legea prevede că asiguratul care se află în concediu pentru îngrijirea copilului, are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data nașterii și până la vârsta de 3 ani și mărimea acestei indemnizații lunare este evaluată în cuantum de 30% din baza de calcul stabilită conform legii menționate mai sus.

Remarcă că, la 03 iulie 2015, a recepționat răspuns de la Casa Socială de Asigurări Sociale, în contextul căruia fiind indicat că cererea a fost remisă după competență Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin răspunsul din 29 iulie 2015, Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat admiterea cererii, invocând că angajatorii SRL „GAMETECH PLUS”, SRL „CALLCREST” nu și-au executat obligația achitării contribuțiilor de asigurări sociale, făcându-se referire la scrisoarea CNAS cu nr.L1479/17 din 29 august 2014.

Consideră Olga Liuft, refuzul CNAS ca fiind unul ilegal și în temeiul art. 29 din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale este pasibil de anulare, or, contravine reglementărilor imperative ale legii.

Susține că, în conformitate cu art.1 din prevederile Legii nr. 489 din 08 iulie 1999 asigurată este persoana fizică aptă de muncă, cu domiciliul sau viza de reședință în Republica Moldova, având obligația de a plăti contribuții de asigurări sociale în vederea beneficierii de dreptul pentru prevenire, limitare sau înlăturarea riscurilor sociale prevăzute de lege.

Mai menționează că, reieșind din salarizarea oferită de angajator, SRL „GAMETECH PLUS” și SRL „CALLCREST”, ultimii sa-u asumat integral obligația de cotizare în fondul asigurărilor sociale de stat.

Cere reclamanta, Olga Liuft, anularea răspunsurilor CNAS nr. L-1096/15 și nr.L-1169/15 din 14 iulie 2015 privind achitarea indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani; obligarea pârâtului stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului Sofia Liuft, calculată de la 06 octombrie 2014 până la împlinirea vârstei de 3 ani în cuantum de 30% din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare datei de 06 octombrie 2014 cât și obligarea CNAS la

achitarea restanței la indemnizația lunară, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 martie 2016, s-au admis parțial cerințele Olgăi Liuft către CNAS.

S-a obligat CNAS să calculeze și să achite Olgăi Liuft indemnizația pentru creșterea și îngrijirea fiicei xxx xxxx, calculată de la 06 octombrie 2014 până la îndeplinirea vârstei de 3 ani în cuantum de 30% din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice.

S-a respins cererea Olgăi Liuft privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 martie 2016 a depus apel CNAS, iar la 20 aprilie 2016 Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Olga Liuft. S-a admis apelul declarat de CNAS, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 martie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

La 17 februarie 2017, Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Bot Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale și care urmează a fi casate pentru încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material și procedural.

Totodată, Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot remarcă că instanța de apel, examinând documentele prezentate pentru stabilirea indemnizației respective a constatat că, reclamanta urma să depună cererea de chemare în judecată până la data de 28 septembrie 2014, însă cererea a fost depusă la 14 august 2015, tardiv.

În conformitate cu art. 235 alin. (1) CPC, participanții la susținerile orale nu au dreptul să apeleze în luările lor de cuvânt la circumstanțe neexaminat de instanță și nici la probe neelucidate în ședință de judecată dacă nu s-au referit la astfel de circumstanțe și probe în declarațiile lor de până la finalizarea examinării pricinii în fond.

Menționează că, în ședința de judecată din 22 martie 2016, la etapa susținerilor verbale, pârâtul a intervenit cu argumentarea tardivității acțiunii, invocând că recurenta nu a atacat răspunsul CNAS L-1479/14 din 29 august 2014.

Recurenta are certitudinea că, existența unui refuz anterior al CNAS nu constituie temei pentru a refuza plata acesteia conform unei cereri ulterioare, deoarece existența unui refuz neanulat nu este prevăzut lege cu titlu de temei pentru încetarea dreptului la indemnizație de asigurări sociale.

Consideră că, este în drept să intervină cu acțiune de achitare a indemnizației de creștere a copilului până la vârsta de 3 ani, de fiecare dată când în intervalul de timp 06 octombrie 2014 – 23 iulie 2017, va constata că CNAS nu-și execută obligațiile scadente de plată lunară a indemnizației în litigiu.

Reține că, indemnizația de creștere a copilului până la vârsta de 3 ani reprezintă o obligație cu prestații succesive, rezultă că regimul juridic al acesteia, în particular vizavi de aplicabilitatea termenului de prescripție, este guvernat de prevederile art. 272 alin. (9) CC și nu ale art. 271 CC, ultima fiind o normă generală inaplicabilă fondului litigiului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 06 decembrie 2016 (f.d. 190-196), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Chișinău la 02 ianuarie 2017 (f.d. 197), confirmarea privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 februarie 2017, în termen (f.d. 201-210).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a

fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Olga Liuft prin intermediul reprezentantului, avocatul Alexandru Bot, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari